

Zelda

STĀSTIŅI PIEAUGUŠIEM PUŠIEM

ZVAIGZNE

821.174-32
Ze 370

Grāmatas vāka ilustrācija *Vilipsōns*

Grāmatā izmantoti attēli no shutterstock.com

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā. Saskaņā ar Autortiesību likuma 69.¹ pantu persona ir arī mantiski atbildīga par visiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kuru tā radījusi ar autortiesību pārkāpšanu.

© Zēlda, 2020

© Izdevums, literārā apdare, mākslinieciskais noformējums,

Apgāds Zvaigzne ABC, 2020

ISBN 978-9934-0-8660-1

SATURS

Ievads	7
F.Y.I. (GRIBU, LAI TU ZINI).....	9
Lūdzu, neesi džentlmenis	11
Pasaki to tagad	18
Trešā randiņa likums.....	25
Punktu krāšanas īsais kurss	30
XS vs XL	38
Gribu visu dzirdēt.....	45
Vēstule vīrietim, kurš par seksu nemaksā principā....	51
BBB – bauda bez brokastīm.....	58
Atteikt māksla jeb Neatšujamais.....	64
Piecas istabas vienai sievietei	69
Cik daudz ir par daudz?.....	75
Kungi, esmu jums zudusi	80
Tu neesi vienīgais.....	86
Influenceri.....	91
PALASĪTIES.....	97
Lai tev vimba atsūkā jeb Makšķernieka sievas stāsts....	99
Putnu dienas	109
Mīlestība svaigā gaisā	117

Skatos divreiz. Divreiz ilgāk	126
Taksists	132
Sniegbaltīte atnāk vienreiz	139
Dejas ar Koristu	146
Kapusvētki	152
Kaimiņš	159
Vīrieša smarža.....	165
<i>Romance corto</i>	172
GRIBU IZSTĀSTĪT	179
Tikai vienreiz pirmoreiz.....	181
Krāpēja portrets sievietes interjerā	192
Slikto puīšu šarms	199
Masieris	206
Par dibeniem	212
Masiera atgriešanās.....	218
Kailais sportists	224
NOKLUSĒTAIS.....	233
Tu būsi mans vergs!.....	235
Sapnis par skolotāju	240
Trijatā.....	247

IEVADS

Stāstiņi pieaugušiem puisiem – tiem, kurus sāk interesēt, kas notiek sievietes galvā...

Vai zini, ko domā un sapņo, un vēlas sieviete? Kā viņa uztver randiņos un dažādās attiecībās piedzīvoto? Kā vēro un vērtē vīrieti?

Te nav safantazētu stāstiņu par nereāliem notikumiem nekurienē. Tas viss patiesi ir bijis vai *noticis gandrīz tieši tā*. Varbūt kāds sevi atpazīs? Iespējams.

Tomēr, ņemot vērā advokāta padomu, piebildīšu, ka nevaru ne noliegt, ne apstiprināt aprakstīto personu un notikumu patiesumu.

Ak jā... varbūt vēlies zināt, kas ir Zelda?

Esmu sieviete, dzimusi Rīgā vēl pagājušajā gadsimtā un skolu apmeklējusi laikā, kad tur mācīja, kā uzvilkt gāzmasku, nevis prezervatīvu. Sieviete, kura zina, kā ir būt mīļākajai, dzīvesbiedrenei, mātei, mazajai uzņēmējai. Kā ir būt brīvai un kā – vientuļai. Kā doties uz vairākiem randiņiem vienā dienā un kā nolemt uz tiem neiet nemaz. Kura zina, kā tas ir – tikties ar precētiem un arī ar stipri jaunākiem.

Stāstišu to viegli un ar humoru, mazliet pasmejoties arī par sevi. Ceru, ka lasīšana sagādās prieku. Un liks aizdomāties...

F.Y.I. (GRIBU, LAI TU ZINI)

Mēs, sievietes, reti tieši pasakām, ko vēlamies. Mēs klusējam vai runājam aplinkus. Mēs ceram, ka vīrietis sapratīs, uzminēs vai nojautīs. Mēs dusmojamies, ja tā nenotiek.

Gribu, lai uzzini, ko patiešām domā un vēlas sieviete.

LŪDZU, NEESI DŽENTLMENIS

Ir iestājusies neveikla pauze, un es vairs necenšos to aizpildīt ar sarunu. Es gaidu, kad viņš mani noskūpstīs, un tad... tad jau notiks vai nu tā, vai citādi. Bet vismaz būs skaidrība.

Ja dažus gadus esi pavadījusi, atjēdzoties no šķiršanās, bet pēc tam mazliet, toties aktīvi baudījusi dzīvi, nav tik viegli sākt randiņus formātā “nopietnas attiecības”. Ir tāda sajūta, ka nezini spēles noteikumus. Tu esi kā futboliste rokasbumbas laukumā – bumba it kā apaļa, vārti it kā arī ir, bet spēle notiek citādi. Paiet laiks, kamēr izproti spēles noteikumus.

Iepazīstoties, lai izklaidētos, partneri droši apvaicājas par prioritātēm seksā, pārspriež iecienītākās pozas un stratēģiski svarīgos izmērus. Jā, tas nav romantiski, toties nekas nepārsteidz un vismaz daļēji var būt drošs, ka iegūsi kāroto. Meklējot nopietnas attiecības, jautājumi atšķiras, jo kopdzīve nesastāv tikai no seksa, – ir jāatrod kopīgas intereses un *idejiskā platforma*, jāuzzina partnera ieradumi, uzskati un nākotnes plāni. Tikai, noliekot savu *vilcieniņu* uz nopietnības sliedēm, bieži vien ir grūti (un pat neiespējami) to pārcelt uz blakus esošajām, kas paredzētas

intimitātei. Vismaz es vēl neesmu sasniegusi to virtuozitātes līmeni, lai viegli un eleganti pārietu no tēmas “Šveices nodokļu politika” uz “Tava mīļākā poza”.

Ar šo lielisko vīrieti esam pusdienojuši, gājuši uz kino, arī ar bērniem iepazinušies; esam viens otram gatavojuši vakariņas un rakstījuši garas e-pasta vēstules. Šķiet, ka viens par otru zinām gandrīz visu, mums ir kopīgas intereses un līdzīgas domas par to, ko vēlamies. Tikai es joprojām nezinu, kas viņam patīk seksā un kāds viņš ir kails. Es pat nezinu, kā viņš skūpstās! Jo vairāk laika pavadām, inteligēnti sarunājoties, jo grūtāk kļūst vienkāršiem un ļauties it kā primitīvajām vēlmēm...

Sens paziņa teica: “Ja man seksta nav trešajā randiņā, tad ceturtais nemaz nenotiek.” Smieklīgi, bet patiesi. Mūsu randiņu skaits bija krietni pāri minētajiem trim, toties seksta joprojām nebija... Kad jaukā pavasara vakarā tiku uzaicināta ciemos baudīt labu vīnu, domāju – tagad gan būs! Uzvilku pavisam jauno, smalko un dārgo apakšveļu. Divu dienu laikā paspēju uztaisīt gan manikīru un pedikīru, gan pārceist vak-sāciju. Randiņa dienā jau pēc pulksten 12.00 gandrīz neko neēdu, lai būtu plakanāks vēders. Uzvilku svārkus, zeķes un krūtīm viegli piegulošu, plānu džemperīti ar vidēji dziļu dekoltē. Minimāls grims un mazliet smaržu. Satraukti pukstoša sirds un nedaudz trīsoša balss, ienākot un sasveicinoties ar viņu.

Arī viņš izskatās mazliet saspringts un cenšas to maskēt ar aktīvu darbošanos virtuves zonā. Kailas, iedegušas kājas. Piegulošais triko, viņam pastiepjoties,

atklāj tikpat iedegušu un mazām, melnām spalviņām klātu vēderu. Aplaižu lūpas un mēģinu iedomāties, kā ir tur, zemāk... Sarkanvīns jau pārliets dekanterā, un viņa rokās nodzinkst viņa glāzes. Mēs abi satraukumu slēpjām aiz frāzēm par viņa izcelsmi un trīsošām rokām saskandinām glāzes. Es nejūtu viņa garšu, es pat nereibstu no tā, bet visu laiku cenšos saprast: vai sekss būs? Kā viņš to piedāvās? Un kur? Uz viesistabas dīvāna? Vai augšā guļamistabā? Un vai man uzreiz piekrist vai arī izlikties, ka tas ir pārsteigums? Nezin kāpēc tieši tagad prātā ienāk kaut kur lasītais, ka nopietns vīrietis neuztvers pozitīvi to, ja pirmajā tuivības reizē sieviete izrādīsies ļoti prasmīga. Cenšos atcerēties, ko tad drīkst un ko ne. Vai iniciatīva piedāvāt pozas un minets skaitās labais tonis vai tomēr ne?

Apmulstu no savām domām, jo pa to laiku sarunā iestājusies pauze un vīrietis veras uz mani. Viņa skatiens ir neizprotams un pēkšņi kā pieķerts aizkļīst prom. Pievēršos sieram, bet, kad paceļu acis, notveru manām krūtīm pievērstu uzmanību. Tikai pavedēji un noliktavas strādnieki uz krūtīm, dibenu vai kājām skatās nepārprotami un tā, lai arī sieviete to pamānītu. Nopietns vīrietis, kurš lielāko daļu laika pavada uzvalkā, bieži vien baidās ne tikai paskatīties, bet arī no tā, ka kāds to ievēros! Visam jābūt politikorekti! Ja jau ir šie skatieni, tad varbūt beidzot...? Nolemju viņu nedaudz uzmundrināt un nu jau speciāli pagriežos un mazliet pieliecos, it kā notraustu drupatu no svārkiem, un uzreiz sajūtu – šo mirkli viņš izmanto, lai vēlreiz pavērotu krūtis.

Sāku justies pārliecinātāka par vakara iznākumu un lēni malkoju vīnu. Vēlos, lai vakars nebeidzas un nebeidzas... un savās sievišķīgajās fantāzijās jau esmu aizklejojusi pie nākamā rīta brokastgaldā. Diemžēl pudele nav bezizmēra un glāzēs katram no mums skalojas vairs tikai pāris malku vīna. Palēnām tuvojas pusnakts, un ir skaidrs: vai nu viņš piedāvā atvērt vēl vienu vīnu un aicina palikt, vai arī man jāprotas un jābrauc prom. Palikt neaicināta es nevaru, arī vilkt garumā pasēdēšanu, lai pēc tam nepietiktu enerģijas horizontālajām izklaidēm, nebūtu labi. Lai lauztu pauzi, es ceļos un pieeju pie loga. Mazliet paveru aizkarus un izsaku banālo frāzi: “Cik ārā jau tumšs, laikam ir vēls.” Filmās šādos brīžos pie loga pienāk arī vīrietis, sieviete pagriežas pret viņu, un abi satiekas skūpstā. Dzīvē ir citādi. Mans potenciālais partneris sēž turpat, un šķiet – viņš tikai nupat novērsis skatienu no mana dibena. Atgriežos pie galdā un paceļu vīna glāzi. Viss. Pēdējais malks. Kaut kam ir jānotiek, kaut kas ir jādara, vakars nevar tā beigties!

Atkal pauze. Es vairs nesaprotu, ko domāt. Mana pašpārliecinātība par tikšanās iznākumu pamazām saplok, pēkšņi jūtos neiekārojama un nevajadzīga. No aizvainojuma gribas raudāt, bet es vēlreiz saņemos un daudznozīmīgi ieskatos telefonā, piebilstot, ka “nu gan ir vēls”. Vīrietis, gluži kā pieredzējis politiķis, neapstiprina, ne noliedz šo informāciju. Varu domāt, ko gribu... Ja mani vadītu interese tikai par vienas nakts sakaru, tad izrādītu iniciatīvu kādā no tiem nepārprotamajiem veidiem, kurus neuztver tikai pilnīgi muļļas. Bet mani piesaista šī kunga prāts, manieres

un skatījums uz dzīvi, tāpēc gaidu mājienu, lai tam ar prieku atsauktos. Pašai šķiet, ka jau ar savu atbraukšanu pavēlā stundā un tērpu esmu devusi pietiekami delikātu, bet vienlaikus skaidru mājienu – “ja tu piedāvāsi, es piekritīšu”.

Viss ir pateikts, atbildes nav, un uzkavēties vairs nevaru. Dodos uz durvīm, velku mēteli. Vēl pēdējais mēģinājums mainīt vakara gaitu – pieliecos uzvilkt zābaciņus, tā nejauši demonstrējot krūtis džemperīša izgriezumā. Vīrieša skatiens tur aizķeras (jo tur tiešām IR, pie kā aizķerties) tik ilgi, ka es pat pieceldamās paspēju to piefiksēt. Noslēpstu viņu uz vaiga, pasakos par jauko vakaru. Viegls aromāts iepriecina manu ožu, bet sirsnīgs smaids apliecina, ka esmu bijusi gaidīta viesņa.

Un tomēr. Es esmu uz ielas pie sava auto, nevis viņa guļamistabā. Pabraucu dažus kvartālus, apstājos ielas malā un sirsnīgi izraudos. Ir piektdienas nakts, un meitiņa laikus aizvesta pie viņas tēva, mājās mani neviens negaida. Saņemos pietiekami daudz drosmes, lai zvanītu savam *friend with benefits* un pieteiktos ciemos. Viņš atver durvis – ap gurniem ir divielis, un mati vēl mitri pēc dušas. Vīrietis pamana manas sarau-dātās acis, bet neko nejautā, tikai abām rokām cieši satver manu dibenu, pievelk sev klāt un noskūpsta uz lūpām. Ir gandrīz viens naktī, runāt es negribu, un mēs uzreiz dodamies uz guļamistabu. Viņš ir jauns, bet lieliski zina, ko sievietē vēlas, ja ierodas ciemos naktī. Spilvens, kurā es kožu, lai neuzmodinātu kaimiņus, reibinoši smaržo pēc viņa, un dažas sasniegtās baudas virsotnes atgriež manu pašapziņu.

Mūs pamodina vēla rīta saule, es izstaipos un sajūtu blakus jaunā vīrieša ķermeni. Cik labi, ka toreiz, kad sāku meklēt nopietnas attiecības, es nepametu savu ilggadējo mazgadīgo miļāko! Pamest var jebkurā laikā, bet, ja nesanāks nopietnās attiecības, kur atkal tik lielisku atradišu, – tā es tolaik spriedu un šorīt tā pa īstam novērtēju sava lēmuma pareizību.

Roka glāsta viņa stingro vēderu un, ieraduma vadīta, noslīd zemāk, sastopot jaunai dienai un abu priekam gatavu locekli. Dzīve ir skaista! Divreiz skaista. Esmu dzīva, seksuāla un iekārojama būtne, un tas, kurš to nesaprot... ak, tās ir viņa problēmas!

Mājupceļā pie auto stūres sēž nu jau smaidīga dāma, kurai ik pa laikam pār muguru noskrien viegls drebulis, atceroties kaislīgo nakti un skaisto rītu. Nopīkst telefons, saņemu nopietnā vīrieša sūtītu SMS ar jautājumu, kā es jūtos. Lieliski, es jūtos lieliski! Diemžēl, ne jau pateicoties tev...

Vīrieši... nu neesiet taču tādi džentlmeņi! Ja dāma vakarpusē ierodas ciemos uz *glāzi vīna*, tad atcerieties: adekvāta un mūsdienīga sieviete pieļauj, ka viņš var pārtapt par brokastu kafiju. Lieciet mums saprast, ka vēlaties... roka uz ceļgala, viegls skūpstis uz kakla vai glāsts pār gurnu, kamēr virtuvē kopā griežam sieru, – tas ir viegli, korekti un atstāj atkāpšanās ceļu abām pusēm, ja nu tomēr kāds pārdomās. Džentlmeņi it kā tā nedara, bet... ļaut sievietei izlikties pārāk iereibušai, lai brauktu mājās, vai gaidīt, ka viņa centīsies jūs pavadināt, arī nav džentlmeņa stils!

Sekss ir nākamais solis attiecību attīstībā. Tam jābūt ne par agru, ne par vēlu. Kad esam viens otru mazliet iepazinuši, turpmākai intimitātei nepieciešams nojaukt apģērba barjeru. Sajust partnera ķermeni, ādas smaržu, skūpstus... saprast, vai arī gultā vēlamiem līdzīgas lietas, jo pēc 30 gadiem seksuālie ieradumi un prioritātes vairs īpaši nemainās. Tas ir kā testa brauciens, jo saskaņā seksā ir svarīgāka par daudzām ikdienas lietām. Un, lai cik ļoti mūsdienīga sieviete būtu, ir brīži, kad pirmais solis jāspēr vīrietim.

Un tāpēc... lai dzīvo džentlmeņi, kuri īstajā brīdī nav džentlmeņi!